Kuidas lutika hüre ja kas si sugu maa peale saanud.

Saadud 18 30/X 89 (Ennemuistene jut.) Saatnud Füri Tamann.

Wanal ajal elas üks mees kes nagu löised gi maa pealsed mullalised ilma ruumis löütas; ja kes oma elu üles andeks pöllu pidamise teinud oli. See mees oleks oma pere konnaga kaunis öit seval järjel elada wöinud, oleks ta inetu haiguse wüna joomi sele wähemat gi püri ümbes teinud. Pöllud and siwad aga aasta head löikust, aga mis see kõik aitas; kui möni kopik wöi rubla saadi süs ei tahtnud see mehe taskus päigal seista, waid libises kohe seal samas ligi dal olewasse könt si mehe panka. Sagedaste purjutas ta päewad ja ööd läbi könt sis, ja ei lahkunud enne sealt kui wümane kopik kotist olsas olnud. —

Ühel lau päewal oli see sama mees jällegi ni metadud könt sis, kus ta poole ööni priskeste purjutas. Kui ta